

Ch ng 1

Trong su t

Em nhìn th y con cá ang tung t ng b i l i
 M t n c trong su t
 Em nhìn th y mây ang l ng l trôi trên tr i
 Không khí trong su t
 Em nhìn th y m a lãng ãng r i ngoài c a s
 Th y tinh trong su t
 Em nhìn th y ni m vui v h nh phúc c a anh
 ôi m t trong su t

Khi v a vào ngh , Hi u Tô nghe Lão M c nói: “Ngh c a chúng ta ph i d y s m h n Châu Ba Bì⁽¹⁾, ng mu n h n ti u th , n u ng kém h n heo, làm vi c nhi u h n l a. Th i gian ngoài ng nhi u h n nhà, hai m t thâm qu ng n g u trúc c ng ch ng b ng, u tóc r i tung n t qu c ng kém xa, c x ph i t th n Tôn T⁽²⁾, nhìn b ngoài c ng không thua kém ai, th t ra ti n l ng l i ch ng b ng dân công”.

Lúc y, Hi u Tô nghe xong ch ph i c i, nh ng n gi n u có ng i k l i câu chuy n c i v n ã tr thành cu c s ng h ng ngày, cô c ng không th c i n i n a. V a hoàn thành xong chuyên m c v m t game show truy n hình trong b n ngày, cô th m chí còn không s c t pha cho mình m t bát mì n li n. Hi u Tô v a v n nhà, t m n c nóng xong, ra ngoài m máy s y tóc thì phát hi n nó không ch y, xem ra h ng r i. Cô c ng ch ng có h ng thú nghiên c u xem vì sao máy s y l i ình công, c ng không màng n mái tóc còn ang t, li n ng i ngay xu ng gi ng.

Hi u Tô ng r t say, không rõ chuông i n tho i reo n l n th bao nhiêu m i s c ánh th c cô d y, tay c m i n tho i lên mà u v n còn l t m . Không ng l i là Lão M c, hình nh ang gi n b c h a, ông hét lên trong i n tho i: “Cô ang âu? i th l y c tin nóng h i r i, cô có bi t không?”.

Cô ng n ng i m t lúc m i ph n ng l i: “M c Phó, tôi b i u n m c V n ngh r i”.

Lão M c nói rành m ch t ng câu t ng ch : “Tôi bi t cô b i u n m c V n ngh , ây chính là tin hàng u trong làng gi i trí, Nhan T nh T nh b tai n n giao thông”.

u Hi u Tô nh b búa b , l p t c b t d y, v a thay qu n áo v a gi i n tho i ti p t c truy h i: “Là Nhan T nh T nh hi n ang n i nh c n sao?”.

Lão M c b c mình áp l i: “Còn có Nhan T nh T nh th hai sao?”.

Hi u Tô v n r t s n b nh vi n, nh t là vào bu i t i. Phòng c p c u sáng tr ng ang r t h n lo n, cô ành mi n c ng ép mình ch y vào trong thì phát hi n m i m y ng nghi p ã có m t ó ch l y tin, bao g m c phóng viên v n ngh Lão T t c a tòa so n i th Tân Báo. Phóng viên v n ngh Lão T t không h gi ng v i ng i d n ch ng trình Lão T t c ài truy n hình trung ng, Lão T t này có m t khuôn m t v a tròn v a m p, khi c i còn có c lúm ng ti n, ngay lúc này anh ta ang c i v i Hi u Tô, lúm ng ti n lúc n lúc hi n, c i n m c l a gi n âm trong lòng Hi u Tô mu n bùng lên l p t c.

“Lão T t”, cô t i c i có v còn gi t o h n Lão T t, “L n này các anh b t tin th t nhanh”.

“Không dám, không dám.” Lão T t c i không thua kém m t pho t ng Ph t Di L c, nh ng gi ng i u v n r t khiêm t n, “Do may m n thôi, v a úng lúc xe tôi ngay sau xe Nhan T nh T nh, ai ng s ch p c c nh tai n n, tôi còn g i 120 cho xe c p c u n n a mà. L n này úng là quá may m n, ai bi t c tin c quy n l i t trên tr i r i xu ng. Ha ha, ha ha...”.

K l i v tai n n mà không mang chút thông c m nào, l i còn vui m ng n th này, v y là Hi u Tô quay sang h i ng nghi p khác: “Cô y th nào? B th ng nghiêm tr ng không?”.

“Không bi t, vào phòng ph u thu t n gi v n ch a ra.”

Nhóm phóng viên ch i trong c ng th ng, có ng i liên t c g i i n v tòa so n, có ng i ôm máy quay phim i qua i l i, lúc này có không ít các phóng viên khác nh n c tin c ng l p t c ch y n, gia nh p vào nhóm ng i ang ch i. Hi u Tô l i tranh th th i gian ng i trên gh dài ng g t, v a thi p i m t lát thì ng i qu n lý c a Nhan T nh T nh là Tri u Th ch ã n, khung c nh t c kh c tr nên h n lo n, ánh èn flash liên t c ch p nháy, phía b nh vi n cu i cùng c ng không th ch u ng thêm, b t u u i h t m i ng i i: “M i t t c ra ngoài, tránh nh h ng n công vi c c a chúng tôi”.

Lão T t n n c i c u hòa: “Cô y tá à, chúng tôi không ph i n ph ng v n, chúng tôi n là khám b nh”. V a nói v a gi s th t trong tay lên.

Y tá c a khu c p c u không chút bi u c m: “Anh là b nh nhân? V y thì t t, i theo tôi”.

“ làm gì?”, l n này n l t Lão T t phát ho ng.

“Khám b nh ch làm gì”, y tá l nh lũng nói, “Tôi ch c n nhìn là bi t anh có b nh”.

M i ng i b t c i, cu i cùng c nhóm phóng viên u b u i th ng ra kh i khu c p c u. Bên ngoài gió th i ào ào, Hi u Tô v a l nh v a ói, bao t ang kêu gào, qu th t không th ch u c n a m i ra kh i b nh vi n tìm m t quán n nh . Lúc này ã là m i m t gi êm, nh ng trong quán v n còn ông khách, ch quán l i làm ch m ch p, khi n Hi u Tô i r t lâu m i nh n c bát mì c a mình. H i nóng b c lên ph vào m t, mùi th m ngào ng t, n m th m t m i ng, ngon! Cô n nhanh n m c l i suýt trôi c vào b ng.

Thì ra có th mì ngon th này, hay là vì ói, cô v a n v a th i, không s b ng.

n c m t n a thì chuông i n tho i reo, cô b t máy, qu nhiên là Lão M c: “Th nào r i, có l y c thông tin giá tr nào ch a?”.

“Ch a”, cô v a n mì v a lúng búng áp, “Ng i ta còn ang trong phòng ph u thu t”.

“Còn Tri u Th ch thì sao, anh ta nói th nào?”

“B c nhóm ng i bao vây, anh ta không nói gì, b nh vi n cho ng i u i chúng tôi ra ngoài r i.”

Lão M c t c sùi b t mép: “Anh ta không ch u nói thì cô không bi t ngh cách gì sao, m nhân k ó, ch ng l tôi còn ph i d y cô?”.

Hi u Tô ch quan tâm n mì, nói d t khoát: “ c, l n sau tôi s hy sinh s c p c a mình”.

Lão M c không làm gì c, gác i n tho i ánh “C ch” m t ti ng.

Hi u Tô ti n tay ném i n tho i lên bàn, ti p t c c m u vào bát mì. T góc này ch có th th y c chi c áo len xanh th m c a th c khách ng i i di n, màu xanh th m ó c ng t a nh màn êm, cô r t thích màu này, v y nên len lén nhìn sang bên y thông qua khe h gi a nh ng s i mì, th y chi c c phía trên c áo len, ng ng cao thêm chút n a, nhìn th y c m và c khoe mi ng ang kh nh ch lên, có v ang c i.

C ng úng, n a êm n a hôm l i nói s hy sinh s c p, ng i khác không hi u l m c ng l .

Cô không có th i gian quan tâm ng i khác ngh th nào, cúi m t xu ng, ti p t c ch m chú húp n c canh. V a th m v a ngon, ch c ch n là n c gà h m, món mì ngon th này, ti c là v a n ã h t.

V a b c ra kh i quán, t nhiên có ng i g i cô: “ i m t lát”.

Gi ng nói tr m th p d nghe, phát âm r t chu n, h n ph i là ng i ph ng B c. Hi u Tô quay u, nh n ra chi c áo màu xanh th m, d i ánh èn ng m m l i càng gi ng s c màu c a bi n sâu, chính là ng i ng i i di n cô lúc này, anh ta a tay ra, là i n tho i c a cô.

áng ch t! Trí nh c a mình!

Cô v i c m n, anh ta nói: “Không có gì”.

úng lúc ó có m t chi c xe ch y ngang qua, ánh òn pha lóe lên trong ch p m t, chi u sáng khuôn m t anh ta, ý, úng là lông mày l i mác m t t a ngôi sao, vô cùng p trai.

Hi u Tô luôn có c m tình v i nh ng ng i p trai. B n thân c a cô là Trâu T K t ng h i vì sao cô i ngh làm phóng viên v n ngh , cô nh n mày t c nói r ng: “B i vì c ngày có th nhìn th y mình tinh, còn có th danh chính ngôn thu n n yêu c u ph ng v n, ch p hình, nh v y không t t sao!”.

Trâu T K t v khinh th ng: “Háo s c!”.

Nh ng th c t Trâu T K còn háo s c h n cô.

l i b nh vi n n quá n a êm, quay v tòa so n v a ngáp v a vi t bài, ch bi t nh n cà phê lên dây cót tinh th n, dù có háo s c h n n a c ng không còn s c. Lão M c l i c nh òi m ng: “Chi u l i n b nh vi n, nh t nh ph i ch p c hình c a Nhan T nh T nh”.

Hi u Tô ph n i: “B nh vi n làm vi c r t nghiêm túc, sao tôi ch p hình c”.

Lão M c không ý: “Cô t ngh cách i”.

“ c”, úng là t b n bóc l t.

M ng là m t chuy n, ngh cách l i là chuy n khác. Không có tin c quy n t c là không có ti n th ng, không có ti n th ng c ng có ngh a là không có ti n thuê nhà, ti n i n n c, m t ngày ba b a, ngh phép du l ch, i spa su i n c nóng...

Trâu T K nói r t úng, th bấu v t khó tích tr nh t trên i này chính là ti n.

Phía b nh vi n qu nhiên là gi kín thông tin, b o v r t nghiêm ng t, ngay c qu y l tân c ng không tìm ra s phòng c a Nhan T nh T nh, còn các y tá thì vô cùng c nh giác: “Ch này là b nh vi n, các b nh nhân u không mu n b làm phi n”.

Nh ng còn lòng hi u k c a công chúng, quy n c bi t tình hình th c t , c ti n th ng c a cô thì sao?

Nhan T nh T nh hi n ang n i nh c n b tai n n giao thông nh p vi n là tin trang nh t c a m i t báo, Lão T t có c t m nh c quy n là i u không th ch i cãi, nghe nói t m nh hi n tr ng v tai n n ng trên trang nh t Tân Báo khi n không ít ng i hăm m Nhan T nh T nh b t khóc, s l ng tiêu th t ng v t trong tích t c.

Khi nào cô có c tin c quy n th này m i mong phát tài.

b nh vi n c bu i chi u v n không tìm c thông tin gì, v a úng lúc cô nh v nhà thì nhìn th y Lão T t.

Anh ta v y tay g i cô m t cách m ám.

Không bi t anh ta nh làm gì, khi Hi u Tô b c n g n thì anh ta li n kéo cô vào m t góc, c i gian x o nói: “Hi u Tô, chúng ta h p tác c không?”.

G i thân m t th , Hi u Tô kh p ng i n i da gà. Lão T t nói ti p: “Tôi bi t Nhan T nh T nh ang phòng nào, h n n a còn có cách cô vào trong, nh ng sau khi ch p c hình, chúng ta m i ng i m t t m”.

Hi u Tô c nh giác: “T i sao anh không t mình i?”.

Lão T t không nh n c b t u than th : “Tôi c ng mu n ch , nh ng tôi là àn ông”, v a nói v a m túi xách, l y ra m t b ng ph c y tá.

Hi u Tô c m th y r t bu n c i, vào phòng v sinh thay ng ph c y tá, sau ó i m , cu i cùng là eo kh u trang, th nhìn vào g ng, ch có ôi m t là l ra ngoài, trong lòng th m ph c Lão T t có th ngh ra cách này.

B nh vi n r t l n, y tá i qua i l i r t ông nh ng không ai chú ý n cô, vì th cô nhanh chóng n c khu c p c u t ng hai. Lão T t nói, sau khi c p c u xong Nhan T nh T nh v n phòng ch m sóc c bi t ch không c a n phòng b nh bình th ng.

K t qu là ng nói n phòng ch m sóc c bi t, mà ngay t ngoài hành lang ã có ng i c a công ty gi i trí tức tr c gi ng h t hai tòa tháp, tr ng m t nhìn t ng c ng c a các nhân viên y t i ngang qua. Nhìn dáng v c a hai ng i ó rõ ràng là m t ng i gác ngàn ng i khó qua, ng nói n ch p hình, e r ng c m t con ru i c ng không l t qua c.

úng là “ma cao m t th c o cao m t tr ng”, Hi u Tô cam ch u lê b c ra ngoài dù vô cùng nu i ti c, t nhiên m t tia sáng lóe lên trong u, rút b n phác th o c a Lão T t ra nghiên c u h i lâu - úng là m t b n v ngu ch ngo c trên m t t gi y nh n nheo r ng kho ng m t bàn tay là chỉ chít các ng bút chì, ngo n ngoèo nh giun, a i m c chú thích b ng nét ch x u ho c, khi n Hi u Tô t t h t c c m h ng, nh ng dù là b n v nh v y cô c ng có th c mà hi u c.

Vì l i thoát hi m d n úng n phòng bên c nh phòng b nh c a Nhan T nh T nh.

Sau khi cô i ra t l i thoát hi m, li n c m th y v n may ang n, l p kính ng n phòng ch m sóc c bi t i di n v i c u thang thoát hi m. Cô trèo lên c u thang, rút máy nh ra, áng ti c góc này không n, v l i vì không dám mang theo ng kính góc r ng có kích th c quá l n vào trong, ch d a vào tiêu c bình th ng trên thân máy thì không th ch p c.

úng là u ng công, cô không cam lòng, nhìn th y ng n c dài trên t ng, t nhiên n y ra m t ý nh.

D i ánh m t tr i, ng n c không quá l nh, nh ng h i tr n, có l vì tay cô ra nhi u m hôi. M t chân t lên ph n kh p c nh trên ng n c, m t tay gi ch t ng, c gi t th khó kh n này - cu i cùng c ng có th a m t tay ra nâng máy nh lên.

Góc qu nhiên r t c, Hi u Tô kiên nh n ng m chu n, hình nh m nh t trong ng kính cu i cùng c ng ã tr nên rõ ràng. Cô t ng t hít m t h i th t sâu, th y m t ôi m t sâu th m th m, mày l i mác nh n lên nghiêm kh c, tuy ch th y n a khuôn m t l ra ngoài kh u trang, nh ng g ng m t ó qu th t tu n tú n khó tin, anh ta m c áo blouse tr ng yên l ng ng ó, cao và g y, nh ng l i cho cô c m giác xu t chúng. Ánh n ng mùa thu xuyên qua l p kính trong su t, v ng sáng vàng t a nh nh ng con b m, áp xu ng mái tóc en ánh c a anh ta. Kho nh kh c ó Hi u Tô ch t th y ho ng h t, c h nh b ánh n ng chói lòa làm cho hoa m t, quên c n nút ch p. Anh ta ch ng ó nhìn cô ang c h ng ng kính xuyên qua l p kính, còn cô nghe th y ti ng tim mình p “thình th ch, thình th ch, thình th ch...” càng lúc càng l n. úng lúc y cô nh n ra anh ta chính là ng i m c áo len xanh th m cô ã g p quán mì êm qua, tại cô b t u ù i nh th huy t qu n trong c th không ch u ng n i áp l c, d n d n n r ng.

ó là m t c m giác vô cùng k l , t a nh sau ó c th k cô m i bình tâm l i. Còn anh ta ang b c t ng b c dài n bên c a kính, cô v i nâng máy ch p n nút lung tung, sau ó nhanh chóng quay tr l i c u thang thoát hi m, nh ng v n ch m chân h n, anh ta nhanh chóng xu t hi n c u thang úng lúc cô v a t chân tr l i.

Hi u Tô không còn cách nào khác, ch ành m m c i.

Anh ta có v r t t c gi n: “Cô ang làm gì th h ?”.

M t Hi u Tô ch m vào b ng tên trên ng c áo anh - Khoa ngo i th n kinh, Thi u Ch n Vinh.

Khoa ngo i th n kinh? ó là bác s làm v cái gì? Ch ng l ch a b nh cho ng i b th n kinh? Trong lúc c p bách cô v n không quên c i t i r i nói lo n x : “Bác s Thi u, tôi yêu th m anh t lâu r i, cho nên m i lên ch p vài t m, anh không b ng ch ?”.

“Cô là ng i c a khoa nào?” Anh tháo kh u trang ra, l c khuôn m t, úng là ng i m c áo len xanh th m ã tr l i i n tho i cho cô hôm qua. Ch là anh không nh n ra cô, khoe mi ng h i c p xu ng, gi ng nói vô cùng nghiêm kh c: “Cô dám trèo lên ng thoát n c, m t vì c làm nguy hi m nh v y, n u l r i xu ng đ i s có h u qu gì, cô bi t không?”.

Cô tò mò có v không s ch t: “Ngã xu ng r i s có h u qu gì?”.

“N u may m n, có th ch b th ng ph n m m cho n gãy x ng, n u không may, ngã xu ng t cao th này là làm xu t huy t n i t ng, gãy c t s ng, tàn ph ho c th m chí thành ng i th c v t”, anh v n gi nguyên s nghiêm kh c, “ ây không ph i trò tr con! Còn n a, t i sao không eo b ng tên? Y tá tr ng c a cô là ai? R t cu c cô khoa nào?”.

Cô ú không áp c l i nào, tròn m t nhìn anh. C n gió l t qua hai ng i mang theo c m giác trong lành mát l nh c bi t c a mùa thu th i qua v t áo tr ng c a anh, khi n cô ch t nh n hình nh ôi cánh b câu trên b u tr i trong xanh, r i anh t nhiên a tay ra.

Ngón tay anh h i l nh, còn cô nh b trúng tà, ng yên b t ng, ng ng n m c anh tháo kh u trang c a mình xu ng. Anh thoáng s ng ng i m t lát, sau vài giây m i nói: “Là cô?”.

Không ng anh v n nh n ra cô, có v nghi ng : “Th t ra cô là ai?”.

úng là m t l i khó nói h t, v y nên cô nói th t m t cách tho i mái: “Phóng viên gi i trí, hay còn g i là Paparazzi⁽³⁾”.

Không bi t vì sao, cô linh c m anh s không g i b o v n u i cô ra ngoài. Qu nhiên, anh ch kh chau mày: “Phóng viên gi i trí?”.

“Ng i trong phòng b nh có ph i là Nhan T nh T nh không?”, b n n ng ngh nghi p c a cô nhanh chóng khô ph c, “Tình tr ng cô y th nào? Anh là bác s i u tr c a cô y ph i không? Cu c ph u thu t hôm qua có thành công không? Có l i di ch ng gì không? Tình hình c th th nào, còn ph ng án i u tr sau này thì sao, có th nói rõ m t chút không?”.

“Tôi s không nói v i cô.”

“Bác s Thi u, tôi m i anh n c m nhé”, cô c i n nh, “Ti t l m t chút i mà, c không?”.

M t anh thoáng t c gi n, nh ng có l vì gi i ki m ch mà không l ra ngoài: “R t xin l i, tôi không th ti t l tình hình c a b nh nhân. Cô gi m o y tá b nh vi n vào ây ch p lén là vô cùng thi u o c, h n n a hành ng c a cô v a r i r t nguy hi m. M i cô l p t c r i kh i b nh vi n, n u không tôi s báo cho b o v ”.

Cu i cùng v n b u i ra.

Lão T t ón cô phía u ng cách ó khá xa, b d ng cô vô cùng r : “Ch a k p ch p gì ã b phát hi n r i”.

Lão T t bán tín bán nghi h i l i: “Cô không ph i là nh gi u m t mình ch ? Cô ng có vô l ng tâm, g t tôi ra chỉ m tin c quy n ó nhé”.

Hi u Tô b ng b ng n khí: “ ti u nhân!”.

Th t ra c ng không ph i là không ch p c gì, trong lúc ho ng lo n gi a không trung, cô n nút lung tung nên ch p l i không ít hình c a Thi u Ch n Vinh.

Hi u Tô dùng ph n m m chuyên d ng m s hình ch p lên xem, ng i àn ông ó qu th t r t p trai, c bi t là ôi m t sâu th m nh bi n c , trong ánh n ng mùa thu trong lành, c thân ng i cao l n hiên ngang.

B i vì quá p trai và quá thu hút, cô thu n tay ch n m t t m làm hình n n, k t qu có m t l n b Trâu T K nhìn th y, l p t c kêu lên: “ ây là ai? Là ng i m i sao? M c áo bác s trông th t p! Có l u l i a ch liên l c không? ã ký h p ng ch a? Có h ng thú làm i di n cho công ty t không?”.

“Không! Không! Không!” Hi u Tô l y tay y cô y, “Tránh ra, t còn ph i làm vi c!”.

Trâu T K n ú l y màn hình máy tính nh t nh không ch u buông: “Copy m t t m cho t , n u không có ch t t c ng không tránh”.

Hi u Tô không ch u, cô mu n gi l i cho riêng mình.

Trâu T K quát: “Tr ng s c khi b n, vô l ng tâm”.

Hi u Tô quát ng c l i: “C u thì có l ng tâm h n t à, c u có l ng tâm nên m i g t t , t i coi m t thay c u!”.

V a nh c n chuy n ó, Trâu T K l p t c xu ng n c, t i c i nói: “Ha ha... Hi u Tô... chúng ta ch ng ph i là b n sao? B n bè là bán r nhau mà. H n n a ng i ta c ng lý l ch trong s ch, b ngoài trông c ng r t c, nói th nào c u c ng không ch u thì t úng không? À, úng r i, sau ó ng i kia còn h i t s i n tho i c a c u n a kia”.

Ánh m t Hi u Tô s c nh dao phóng qua: “C u cho anh ta r i?”.

“Không, không!”, Trâu T K l p t c th th t, “T th t s không cho, t dám cho sao? N u t cho r i c u không l t da t m i l ”.

“Xem nh c u bi t i u.”

“Hi u Tô...”

“Sao?”

“Hi u Tô à, n u g p c ng i h p v i mình c ng nên suy ngh m t chút”, Trâu T K nói nghiêm túc, “Tu i còn tr không yêu thì th t lãng phí”.

“Sao c u l i nói nh m c u v y, ch ng ph i c u ghét nh t vi c i coi m t sao? M c u giúp c u s p x p m t bu i g p m t, c u còn g t t i thay, i u mình không mu n thì ng ép ng i khác, sao t nhiên l i có h ng thú làm bà m i v y?”

“Hi u Tô”, Trâu T K ng p ng ng m t lát, th y hay là nói v i cô y, “L n tr c t i B c Kinh, có g p Lâm H ng Vi n”.

Ghi chú:

1. Châu Ba Bì là tên m t tên a ch chuyên bóc l t, ng c ãi ng i dân trong tỉ u thuy t c a Cao Ng c B o. Sau này hình t ng Châu Ba Bì c l y làm m u hình cho t ng l p a ch .

2. Tôn T tên ch là Tr ng Khanh, ng i L c An n c T (nay là Hu Dân, S n ông, Trung Qu c). Ông là ng i r t n i danh v tài thao l c quân s , c x khéo léo.

3. Paparazzi là s nhi u c a t paparazzo ch nh ng ng i ch p nh chuyên nghi p, chuyên s n nh c a nh ng ng i n i ti ng (các ca s , di n viên...), th ng là ch p lén (không xin phép, không c s ng ý) khi h ang có nh ng ho t ng công c ng ho c riêng t .